

מחשבה) ואני לא יודע עד היום למה זכיתי לכך. הרב שך הגיש לי זוג תפילין, וכן ציור שלו עצמו, אותו צייר הצייר ישורון. כאשר עימי המתנות היקרות לי כל כך, חזרתי לעבודתי בקהיר.

התפילין היו "פצצת זמן"

את התפילין למרות חשיבותם בעיניו (בעיקר בזכות מי שהעניק לו אותם) לא הניח המאירי מיד, והם נחו בארון ביתו בקהיר. אך מסתבר כי הגרא"מ שך ראה למרחוק. התפילין – והשיחה – היו "פצצת זמן". ואז הניצוץ היהודי הרי מתעורר מידי פעם, ואז דברים שחבויים בחלק האחורי של החשיבה מתעוררים ומתלהטים למדורה גדולה. זה היה דווקא לאחר שהמאירי חזר מ"ביקור" בקזינו במצרים, שידוע כמקום שוקק חיים – כולל חיים ישראלים, שכן ישראלים רבים נוהגים – עד היום – לבזבז בו את כספם. היה זה בשעת לילה מאוחרת כשחזרתי לבית, והנה עיני נחות משום מה על התפילין והחלטתי כי אניח אותם.

תפילין למרגלות הפירמידות

ואיפה מניחים תפילין במצרים? המאירי בעל החוש ההיסטורי החליט לצאת ללא פחות מאשר הפירמידות הידועות בנייה. שם בצל המבנים האדירים, שלפי אחת הגרסאות, נבנו בידי בני ישראל בשנות השעבוד במצרים, מניח יהושע המאירי את התפילין של הרב שך... זה היה לראשונה בשנות חייו הבוגרות שהניח תפילין! המאירי חוזר לאחור ואומר כי החוויה של הנחת התפילין למרגלות הפירמידות, הייתה חוויה מכוננת בחייו שלא תמוש מזיכרונו עד אחרון ימיו. במבט בוחן לאחור, הוא מזהה את הנחת התפילין הזו כאבן דרך שסימלה את המהפך של חייו, שארך עוד מספר שנים.

רעיונות על יהדות הפקולטה ללימודי האיסלאם בקהיר

השלב שסייע גם הוא במהלך – האיטי –

דרך ארוכה מאז 'שלגי'

משהו בליבו של מאירי. היה זה כאשר קפץ לגיחה לארץ מה"שליחות" בקהיר. ואז הוסדרה לו פגישה שנייה עם ראש ישיבת פוניבז' שדמותו כבר כבשה את ליבם של רבים גם בעמקי הבהמה הישראלית. דמותו של ראש הישיבה בן התשעים וחמש שנומד בשער ובעוצמה אנושית מדהימה, משמיע באוזני האליטה הישראלית אמיתות, שהיתה מעדיפה שלא לשמוע.

"הרב שך הגיש לי זוג תפילין וציור..."

המאירי משחזר: היה זה לפני 15 שנה. כנכסתי בשנית לחדרו של הגרא"מ שך, הפעם לא לראיון. שאלתי אותו מספר שאלות באמונה וקבלתי תשובות. כסיום ביקורי זכיתי לדבר שלא הרבה זוכים לו (לאחר

שנים, מ - 89 ועד 94. במהלך השנים האלו הוא אף משמש ככתב 'קול ישראל' בקהיר. ללא ספק כתבעם ידע נרחב בארץ "האמנות". אחת העדויות לתפקיד הבכיר שהוא ממלא, הוא הקשר ההדוק שהוא מקיים עם ראה"מ במרבית שנות שהותו במצרים, דאז יצחק שמיר, שהיה נודע בקשר ההדוק עימו. שמיר כידוע היה בעל גישה אוהדת למוסד, תולדה טבעית של העובדה שהוא עצמו שימש שנים רבות בתפקידים שונים במוסד, ואף שימש כסגנו של איסר הראל – ראש המוסד במהלך שנים רבות.

השליחות במצרים גם היו "השנים העיתונאיות" בחייו. אותם המאירי לא ישכח לא רק בזכות הקשרים שפיתח עם הצמרת הישראלית שידע דבר אחד או שניים על חייו האחרים, אלא בעיקר בשל המפגש עם הרב שך שלימים יתברר כי שינה את חייו. מסתבר כי הדברים ששמע מפי ראש הישיבה, עשו